

Mai Chiều Em Cảm Động Đi Tìm Anh Khói Sương

Lại mây mù phương Bắc...là mưa trên đó rồi! Tôi nhớ chỉ một người mà sao trời bát ngát? Một chút mù phương Bắc...trong con mắt tôi, mưa, trong lòng ai bây giờ nắng đâu còn nữa nhỉ?

Những nụ hồng mới nở kịp không Valentine? Valentine's day, ngày của người con gái, yêu chi mà yêu mãi nên trắng một vầng trăng? Buồn ơi buồn muôn năm từ một ngày ảm đạm! Tôi nói sao thê thảm? Mình yêu nhau bằng nhau? Em lắc đầu đi, mau, cho anh buồn vời vợi...Ai biểu em chờ đợi người con trai chiến trường? Ai cho em nỗi buồn khi anh vào cải tạo? Ôi chiến tranh là máu, ai nương máu đời hoang, ai nằm dưới lá vàng từng mùa Thu quá khứ? Em à trang lịch sử có màu như khăn tang...

Mạ Ba về tuổi vàng mơ màng đâu nhang khói? Xa tí mù trên núi cánh vạc bay chiều hôm...Mẹ không về với con, chồng không về với vợ. Chiến tranh là man rợ, chiến tranh là tan hoang...đến mưa cũng lang thang, ngỡ ngàng, chừ, phương Bắc!

*

Em đang lau nước mắt? Em đang lau tình yêu? Valentine diễm kiều rơi bao nhiêu giọt lệ? Nói đi em, nói khẽ, cho gió lùa Càbeu, cho gió qua lũng dừa, Trạm Hành rồi Cầu Đất...đâu cũng là phương Bắc. Mây mù, mưa, ôi, mưa...

Tôi biết mưa đã nhòa. Bài thơ tôi ướt sũng. Mai, chiều, em cảm động...đi tìm anh, khói sương!

Trần Vấn Lệ